

W 1828 r. A. Fredro ożenił się z Zofią z Jabłonowskich Skarbkową. Żona wniosła mu w posagu tzw. **klucz** korczyński z połową starego zamku w Odrzykoniu. Studiując dokumenty związane z historią świeżo otrzymanego majątku, Fredro natrafił na akta procesowe właścicieli zamku odrzykońskiego z pierwszej połowy XVII wieku: Piotra Firleja i Jana Skotnickiego. Ich historia stała się inspiracją do napisania *Zemsty*.

Inspiracją Teatru STUDIO SonDa do wystawienia tej najzabawniejszej i najślawniejszej polskiej komedii był niewątpliwie fakt 220-tej rocznicy urodzin autora ale także przybliżenie i ukazanie piękna dawnego języka polskiego.

Utwór napisany wierszem wymaga nie lada umiejętności scenicznych dlatego profesjonalny zespół aktorski Teatru w sposób jak najbardziej zawodowy przedstawi Państwu całą sztukę w 90 minut bez przerwy.

Cześnik Maciej Raptusiewicz - Wojciech Masacz

Typowy oświeceniowy sarmata, skory do bitki. Jego nazwisko pochodzi od słowa „raptus” - gwałtowny, porywczy, łatwo wybuchający gniewem. Jest właścicielem połowy zamku i prawnym opiekunem swej bratanicy Klary. Fredro dodał mu kilka rysów komicznych chociażby ciągłe powtarzanie - „mocum-panie” (od „wasz-mość”, „wasza miłość”).

Rejent Milczek – Lech Wierzbowski

Nazwisko wskazywałoby na to, że jest człowiekiem spokojnym i łagodnym, w rzeczywistości to intrygant, który działa podstępnie i potrafi być bezwzględny nawet dla własnego syna, jedynaka. Był adwokatem szlacheckim (rejent to urząd i stanowisko w sądownictwie, dzisiejszy notariusz). Milczek jest ojcem Waclawa, właścicielem drugiej połowy zamku. Obdarzony takimi cechami charakteru jak układność, obłuda i pozorna pokora, którą ciągle podkreślał powoływaniem się na „wolę Nieba”.

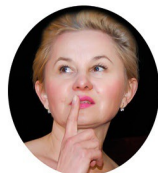
Waclaw Milczek – Damian Urbański

Syn Rejenta zakochany w Klarze. Typ zalotnego kochanka, odważny i przedsiębiorczy.

Klara Raptusiewiczówna – Wiktoria Mazurowska

Młodziutka bratanica Cześnika, pozostająca pod jego opieką, Bardzo kocha Waclawa, biorąc czynny udział w dążeniu do osiągnięcia szczęścia przez oboje.

Hanna Postolina – Ewa Kibler

Wdowa, która pochowała już trzech mężów. Ładna, choć starzejąca się dama, pragnąca zwabić następnego małżonka: „*chciałam za mąż wyjść czym prędzej, by nie zostać całkiem w nędzy*”. Jest zatem nieco wyrachowana. Fredro przedstawił ją jako kobietę atrakcyjną i ponętą, (kochał się w niej przecież Waclaw).

Józef Papkin – Dariusz Sosiński

Jest to postać komediowa o niezwykle bogatym rodowodzie literackim. Nazwisko bohatera jest znaczące – oznacza rezydenta, amatora papki, czyli żywiącego się resztkami z pańskiego stołu w zamian za różnorodne przysługi. Mógł on nawet pochodzić z bogatej rodziny (znał przecież dworski obyczaj), ale z czasem przehulał resztki swojej fortuny i żył z usług świadczonych powiatowym wielkomościom oraz z gry w karty. Szlachecki hulaka, wesoły, pogodny „bawidamek” ale jednak tchórz,. Samochwała, zdobywca kobiecych serc.

Dyndalski – Lech Wierzbowski

Stary **śluga** Cześnika - marszałek dworu, Z jego panem łączyły go stosunki prawie poufale, Szanował go i był wobec niego lojalny.